

Desobeint alhora les lleis de la
norma,
i també les lleis de la Follia.

PIER PAOLO PASOLINI

Tu vius en mi i et mous pel clos comú
—aigua a l'aguait de les veus de la terra
que esborra amb sal el rastre de la guerra—.

MARIA-MERCÈ MARÇAL

Nosaltres i tu

T'havia buscat de nit pels racons tota sola i estranya.
De nit pels carrers tota sola i de nit.
De nit pels forats, t'havia buscat.
M'havia escapat amb el xap de Cabíria a les mans
i amb un os sense panxa.
M'havia escapat de les lleis diferents de la follia:
tan iguals a si mateixes,
tan iguals que era molt trist i era un escàndol.
T'havia buscat trencadissa i de foc.
T'havia buscat fent mala guerra
i fent que sí, que la vull tant que la vull tota,
que tant se val que mig s'enfonsi
si després d'una tarda o cent anys
t'he vist el nas i una paraula.
Una paraula que endins hi dugui fosca:

l'home perdut multiplicant-se, un sol invers,
una línia de traus del melic a la cua
i una petxina primer estreta i llavò gran.
Una fosca primera i de tots.
Una paraula esquerdada, escardalenca.
El nas amb l'estrella penjant d'una altra estrella.
L'estrella del gest. La del caràcter.
L'estrella i l'invent:
pomada lliriada i unguent de patir.
La fosca molt vella.
La nit que viatja i una paraula petita i qualsevol,
com la que fos.
T'havia buscat aviant-me ben lluny
de dir-ne un tros, d'esgarrapada.
T'havia buscat de nit pels racons tota sola
i estranya i covant l'ou.
De nit pels racons amb l'ou que no hi era
i amb l'ou de Cabíria:
un mal antic de mitja nena i mitja mare,
de mig monstre i de mig cos,
de mitja pols per la costella.
I encara pitjor: t'havia invocat.
Havia desitjat desitjar-te, a tu infinit, tu que no hi eres.
I ara que em furgues per dins i que m'arribes pertot
i que m'acostes l'extrem que ni sabia,
ara que peses el pes d'una mar blanca envoltada de nit
i envoltada del gris de la barreja,
ara que hi ets i que hi som,

ara que els tres estem junts
i ajuntats pel planeta vermell que t'alimenta,
ara que el fil ens enganxa i que ens ha dut l'un a l'altre
fins l'un i fins l'altre i que ens ha dut l'un a l'altre
dins l'un i dins l'altre amb la llum,
la seva llum, del ganivet i l'ametlla.
I ara que tinc un camí fosc de la flor a la muntanya
i d'una fosca de traus i de petxina,
ara que l'alba és rodona
i que em toques les cordes de cantar i de cantar-te,
ara que vens, revolució,
tan petit i tan gran, tan arran i tan teu,
ara t'escolto i me n'ensenyes,
a ser ben folls amb la follia,
a desprendre'm de tot, també de la pena,
i a atrevir-me a donar-li un braç a la pau,
que qui ho ha dit que la pau crema?

Pensava que un fill és sempre un esqueix del teu cor capaç de viure, i créixer, i brostar pel seu compte. És, talment un tany de roser, una sarment de parra, o un brot de lloer capaços d'aferrar lluny de la soca.

GABRIEL JANER MANILA

La flor de dins

No hi ha conjur.
Només el cos
tan ple de pell,
tan ple de pells,
tan ple de l'altre.
No hi ha conjur:
és una tarda.
La tarda nostra
amb tot obert
fins a l'estrella:
la tarda al vent,
la tarda a terra.

No hi ha miracle.
Només un tany
de rosa endins
que se'ns escapa
i que no tant.
No hi ha miracle:

és una flor.
La flor infinita
amb la flor eterna
i tant se val:
la flor de dins,
la flor més seva.

No hi ha després.
Només els dits
damunt la panxa
i que ara vinc,
que ara t'escolto.
No hi ha després:
és el delit.
L'ànima solta
i els sentits que
s'arremolinen:
delit de món,
delit de néixer.

© Blanca Llum Vidal Carrasco, 2018
© del postfaci: Mercè Ibarz Ibarz, 2018
© d'aquesta edició: Pagès Editors, S L, 2018
carrer Sant Salvador, 8 - 25005 Lleida
editorial@pageseditors.cat
www.pageseditors.cat
Primera edició: setembre de 2018
ISBN: 978-84-1303-014-2
DL L 886-2018
Impressió: Arts Gràfiques Bobalà, S L

◀ imprès a **lleida** ▶

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només es pot fer amb l'autorització dels seus titulars, llevat de l'excepció prevista per la llei. Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos, <www.cedro.org>) si necessiteu fotocopiar, escanejar o fer còpies digitals de fragments d'aquesta obra.